

[Thoft]

Posten den 11. juni 1987 om, at »folk ikke skal fremsætte en begæring for at få deres ret« i sagen om pensionisterne, der er blevet snydt for et forhøjet personfradrag i det år, deres ægtefælle er afgået ved døden, faktisk kommer til at svare til den praksis, ligningsmyndighederne vil benytte?»

Begrundelse

Ministeren besvarer naturligtvis spørgsmål fra Folketingets medlemmer omhyggeligt. I går modtog jeg således et svar fra ministeren i sagen om pensionisterne, der i det år, deres ægtefælle er afgået ved døden, er blevet snydt for et forhøjet personfradrag. Af svaret fremgår det, at de pågældende selv må fremsætte begæring herom for at få deres ret. Samme dag udtaler ministeren til Jyllands-Posten, at folk ikke behøver at fremsætte en begæring for at få deres ret. På den baggrund mener jeg der er behov for at få klarlagt, hvad ministeren faktisk mener. Kan vi nu være helt 100 pct. sikre på, at samtlige nulevende pensionister får den for meget betalte skat retur som følge af højesteretsdommen af 27. marts 1987 uden at skulle ansøge herom?

I øvrigt er jeg træt af, at ministeren stadig hyppigere giver Folketinget ét svar for derefter at ændre holdning, så snart dagspressen og tv tager fat på sagen. Hvem husker ikke ministerens mange kolbøtter i sagen om folketingsmedlemmernes befordringsfradrag? Også her fik Folketinget ét svar, tv et andet, hvorefter ministeren atter vendte rundt og indtog et tredje standpunkt. Så vankelmodig bør man ikke være! Ministeren bør derfor fremover være mere omhyggelig i sine besvarelser til Folketinget.

Svar (18/6 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan forsikre spørgeren om, at de personer, som hensidder i uskiftet bo m.v., og hvis ægtefælle er afgået ved døden i 1978-86, og som selv var pensionister på tidspunktet for ægtefællens død, ikke selv skal ansøge om at få genoptaget deres skatteberegning. Omberegningen og tilbagebetalingen vil ske automatisk, når den tekniske procedure er tilrettelagt.

I mit svar af 9. juni 1987 til forespørgeren anførte jeg efter at have orienteret om Statskattedirektoratets cirkulære af 8. maj 1987:

»Det vil formentlig være rigtigt, om skattemyndighederne i større omfang, end det forudsættes i Statsskattedirektoratets cirkulære, benytter sig af de edb-mæssige muligheder, der foreligger, til selv at finde frem til den efterlevende ægtefælle, i hvert fald hvis denne endnu ikke er afgået ved døden. Spørgsmålet overvejes i øjeblikket nærmere i Skattedepartementet.«

Det undrer mig derfor, at spørgeren i begrundelsen for sit spørgsmål anfører, at det af mit svar fremgik, at de pågældende pensionister selv må fremsætte begæring herom for at få deres ret.

Spm. nr. S 1279

Til *industriministeren* (12/6 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med egnsudviklingsloven (lov af 13. marts 1985 om egnsudvikling), at der kan ydes støtte til flytning af en virksomhed fra en by i et egnsudviklingsområde til en anden by i et egnsudviklingsområde, jf. tilfældet Hospidana?»

Begrundelse

I uge 20 gav Egnsudviklingsdirektoratet en bevilling på 2,1 mill. kr. til et kommunalt industrihus i Maribo, som er tiltænkt Rødbyhavnfirmaet Hospidana, der producerer gazebind. Ved samme lejlighed blev der ydet 300.000 kroner til flytning.

Midtjylland er ifølge Lolland-Falsters Folketidende blevet 6 nye arbejdspladser rigere, idet firmaets datterselskab i Köln også er blevet flyttet til Maribo. Samtidig har egnsudviklingsbyen Rødbyhavn mistet arbejdspladser.

Der er således tale om, at egnsudviklingsbyer spilles ud mod hinanden. Skatteyderne betaler, og de private arbejdsgivere scorer. De får samlet deres firma – angiveligt af bolig-, skole- og familiemæssige årsager.

Svar (24/6 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):